

❖ DONDERDAG IN DE DERDE WEEK ❖

METTEN

Na de hexapsalm en de triadika van de toon:

PSALM-LEZINGEN

Na de eerste psalm-lezing zingen we de kathisma-zangen volgens de toon van de week (zie appendix).

Na de tweede psalm-lezing zingen we de kathisma-zang: van Jozef

t.6 – Nooit-dwalende Leidsterren der wè-reld, * Léer-lingen van de Ver-lōs-sér, * vér-licht mijn door de zonde ver-blīn-dè ziēl, * én maak mij deelgenoot aan de gōd-delijke dag, * dóor-dat ik de verlossingbrengende ge-bō-dēn onder-hōud; * én bevrijd mij van de uiterste dūis-tèr-nis, * * * óp-dat ik u, Aposte-lén, mō-gē ver-heēr-lij-kēn. –

Eer... Nu en ... *theotokion:*

t.6 – Heilige Vrōu-wē, * Mōe-der van Chris-tus, òn-ze Gōd, * diē op onzegbare wijze de Schepper van het heel-āl hebt gē-baard: * smēek met de heilige Apostelen steeds tot Zijn goēd-heid * óns te bevrijden van onze hārts-tōch-tēn, * * * én ons vergeving te schenken vān òn-zē zōn-dēn. –

Na de derde psalm-lezing zingen we de kathisma-zang: van Theodorus

t.6 – Wereld-verlichtende stēr-rēn, * gōd-delijke A-pōs-tē-lén, * vér-licht ons die u be-zīn-gēn. * Géef vergelding voor de tijd van het vās-tēn, * én smēek dat wij allen het Hout van het Levenschenkend Kruis mogen aan-schōu-wēn * én het mogen kussen met vlekkeloze lippen en ò-gēn, * tēr-wijl wij met de Psalm uit-rōe-pēn: * * * Heēr é-rē zij Ū. –

theotokion:

t.6 – Goede hoop van de wè-réld, * Móe-der Gōds èn Maagd, * wij smeken om uw alles-overwinnende be-schèr-ming. * Heb medelijden met het hùl-peloos vòlk, * biđ tot de barm-hàr-tì-ge Gōd * òn-ze zielen te bevrijden van de stràf die òns drèigt, * gij àl-lèen Gè-zè-gèn-dé. –

DE CANONS

we lezen eerst de canon uit het mineon, en dan van het triodion:

DE VIERDE CANTIEK (*het gebed van Habakuk Heer, ik heb uw bericht... Hab.3,1-19*)
(*canon uit het mineon en dan:*)

VIERDE ODE

HET TRIODION- VAN JOZEF - TOON 3

irmos t.6 Mijn kracht is Christus Zelf...

Gelovigen, laten wij ons toeleggen op vasten, rouwmoedigheid, gebeden, medeleven, inkeer, goede gezindheid en reinheid van leven, opdat wij eens de heerlijkheid mogen genieten.

Gij waart helder stralende sterren aan het firmament der Kerk, heilige Apostelen; verlicht onze harten met de goddelijke Geest.

Als heilige kolen, ontstoken aan het onstoffelijke Vuur, brandt weg de onreinheid der hartstochten van onze harten, wijze Apostelen van onze God.

Theotokion Nooit dovende lamp, stralend bruidsvertrek, verheven boven de Serafim, en boven de troon der Cherubim; onbevleete Maagd, bevrijd mij van mijn slechtheid en uit alle gevaar.

ANDER TRIODION

irmos t.6 De profeet werd bevreesd ...

Apostelen van de Verlosser, gij zijt in de wereld geweest als fakels van Gods Theofanie; gij hebt de nacht der onwetendheid verdreven, en de Kerk in het licht gebracht. Verlicht de mensheid door uw vuurvflammend, goddelijk onderricht.

Gij hebt elk een ander deel van de wereld doorkruist, heilige Apostelen, en gij hebt allen tot het ene geloof bijeengebracht. Nu hebt gij deel aan het Rijk der hemelen en reidanst vol vreugde, terwijl gij tot Christus zonder ophouden smeekt voor onze redding.

Eer ... Ik verheerlijk de Zoon van de Vader, als het licht van de Zon, en de Geest als een straal van die Zon. De Zoon is geboren, de Geest is uitgegaan. Zij zijn de drie mede-aanvangloze Personen, die als één Wezen aanbeden worden door alle schepselen.

Nu en altijd . . . Alreine, gij zijt de Maagd die een Kind hebt ge-
baard en toch de maagdelijkheid hebt bewaard: gij hebt Hem,
Die God en Mens is, ter wereld gebracht. Hij is Een en Dezelfde
in elk van beide Naturen. Uw wonder, Moedermaagd, brengt
ieder die ervan hoort en erover nadenkt in verbazing.

Eer aan U, onze God, eer aan U.

Mogen wij door uw heilige gebeden waardig geacht worden,
Apostelen des Heren, het levenschenkend Kruis te vereren en
met reine lippen te kussen, nu het voor de wereld wordt neerge-
legd om door allen te worden vereerd.

irmos t. 6

De proféet werd bevreësd, * toen hij hoorde van Uw kómst, o Heer, * dat
Gij gébó - ren zoudt wor - den uit de Maagd * en dat Gij U aan de mén - sen zoudt
tò - nen * en hij sprak * Uw gerucht heb ik verno - men, * en ik werd bevreësd **
ere zij Uw macht, o Heer.

DE ACHTSTE CANTIEK (het lied van de drie jongelingen; Dan.3. 57-88)
(canon uit het mineon en dan:)

HET TRIODION

t.6 Uit de vlam hebt Gij voor de gewijden dauw geput ...

Het vasten maakte Moses tot God-schouwer, en voerde Elia
omhoog in de wagen van vuur. Beijver u om u te onthouden van
schadelijke gedachten, mijn ziel, opdat ge verlost wordt van de
omlaag-trekkende verleidingen.

Uitglijdend, kom ik van kwaad tot erger, en ik voeg wonden toe
aan mijn striemen. Genees, Christus, in Uw medelijden mijn
hardnekkige verharding, omwille van de smeekbeden der
Apostelen.

Sterren der wereld, gij straalt van goddelijk Licht. Verdrijf de
donkere wolken van onze hartstochten, en maak ons tot
aanbidders van de stralende Opstanding, zoals wij ook de Zon
der heerlijkheid bezingen.

Theotokion Alle geslachten prijzen u zalig, heilige Maagd, zoals gij dit zelf geprofeteerd had. Want gij alleen hebt voor de stervelingen het zalige Woord gebaard, Dat op onzegbare wijze uit u een Lichaam heeft aangenomen.

ANDER TRIODION

t.6 Uw heilige jongelingen ...

Zij die zwommen in de bodemloze diepte der dwalingen, hebt gij gevangen met de hengelroede van het geloof, heilige Apostelen, en gij brengt hen tot de Heer, terwijl zij Hem zegenen, bezingen en hoog verheffen.

Groot is Uw macht, Heer, in Uw Apostelen; want zelfs hun schaduw en hun klederen genezen de zieken; terwijl zij de Heer zegenen, bezingen en hoog verheffen.

Zegenen wij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, de Heer.

Ik aanbid de beginloze, voortbrengende Vader; ik verheerlijk de geboorte van de Zoon en bezing de Uitgang van de Heilige Geest, Die in luster straalt met de Vader en de Zoon.

Nu en altijd ...

Smeek voortdurend tot de Menslievende Die gij op onverklaarbare wijze gebaard hebt, o maagd, dat Hij hen die tot u hun toevlucht nemen, redde uit gevaren.

Eer aan U, onze God, eer aan U.

Acht mij waardig, twaalftal der heilige apostelen, om zonder veroordeling het kostbare kruis te vereren, de Heer zegend, bezingend en hoog verheffend.

Loven, zegenen en aanbidden wij de Heer ...

irmos *t. 6* ✚ Uw heilige jōngelingen in het vuur *
 volgden de Serafijnen na; * zij riepen de hymne van het
 driemaal hei - - lig: ** zegent, bezingt en verheft de Heer. _

we zingen het MAGNIFICAT met het: U, eerbiedwaardiger...

DE NEGENDE CANTIEK (*Lofzang van Zacharias*)

(*canon uit het mineon en dan:*)

NEGENDE ODE - HET TRIODION

irmos t. 6 Onmogelijk is het voor mensen ...

Genadenrijke God en Heer, reinig de wonden van mijn hart, en verbind ze met de balsem van het berouw. Want ik heb gezondigd: tegen U heb ik gezondigd, Medelijdende. Red mij, omwille van de gebeden van Uw Apostelen, Genadenrijke.

In mijn dwaasheid heb ik toegegeven aan schaamteloze driften: ik ben geheel buiten mijzelf geraakt door mij te voeden met wilde lusten, waardoor ik de verlossing-brennende Spijs moet ontberen. Maar heb medelijden, Christus, als met de Verloren Zoon; en red mij.

Wanneer ge uzelf niet reinigt van slechtheid, mijn ziel, en u niet afkeert van de verderfbrennende lusten, wat heeft het dan voor zin u te beroemen op uw vasten? Want in zulk een vasten heeft de Heer geen behagen: want Zijn enig verlangen is onze bekering.

Theotokion Verlicht mij, Maagd, met het goddelijk licht, gij Moeder Gods, die het Licht gebaarde hebt. Verdrijf de duisternis van mijn ziel, opdat ik u mag zaligprijzen, die volgens uw profetie door alle geslachten der mensen zaliggeprezen wordt.

ANDER TRIODION

irmos t. 6 Onverklaarbaar ...

Zonder enige ervaring in de redekunst, hebt gij u door uw waarachtige kennis als Wijzen doen zien. Gij hebt de woordweefsels der filosofen ontward, evenals de woordenklank der rhetoren en de tabellen der astrologen, Apostelen van Christus. Zo zijt alleen gij de Leraren geworden van heel de wereld.

Petrus spreekt en Plato wordt tot zwijgen gebracht. Paulus onderwijst en Pythagoras zinkt in het niet. De schare der Apostelen belijdt God, en begraaft daardoor de levenloze stem der oude Hellénen; maar wekt heel de wereld op tot het geloof in Christus.

Eer... Vader, enige Verwekker van de Eniggeboren Zoon, en Gij de Ene uit de Ene, Licht en Afglans van Licht; en Gij Die alleen de ene Heilige Geest zijt van de ene God, Die werkelijk de Heer zijt van de Heer, heilige Drieheid: red mij die U als God belijdt.

Nu en altijd . . . Het wonder van uw baren verbijstert mij, Onbevleete: hoe kunt gij zonder zaad de Onomvatbare ontvangen? Zeg mij hoe gij Maagd blijft, terwijl gij als Moeder gebaard hebt? «Gij, mens, aanvaard in geloof dat wat de natuur teboven gaat, en aanbid het geboren Kind, want Hij kan alles wat Hij wil.»

Eer aan U, onze God, eer aan U.

Acht ons allen waardig om rein van lippen en ziel het kostbaar kruis te aanschouwen en te vereren, het alheilige hout dat voor de wereld verlossing deed opbloeien, door uw smeekbeden, heilige apostelen van Christus.

irmos t. 6

Onvèrklaarbaar is het ba - ren van wat ontvāngen is zonder zaad * en ongerept is het moederschap zonder man. * Want Gods Geboorte hernieuwt de natuur. ** Daarom willen alle geslachten u rechtgelovig als Bruid van God en Moeder verheffen. -

en het Waarlijk, het is waardig ... met een pokloon; photagogikon in de toon van de week ; gelezen lofpsalmen en gelezen kleine doxologie.

APOSTICHEN *idiomelon, toon 6*

t.6 – Het kindschap heb ik, losbandige, ver-lò-rèn, * ik leef met de zwij-nèn, als een slaaf, * maar toch word ik niet verzadigd door hun voed-sèl. * Daar-om keè ik te-rug * tót U, barmhartige Va-der: * hét is slecht om U te ver-là-tèn, * maar goed om tot U te-rug te gaàn; * én berouwvol roep ik uit: * Va-der, ik heb gezondigd tegen de hemel en tē-gèn U, * schénk mij, nu ik omkeer, Uw grō-tē barm-hàr-tig-hèid. -

Heer, vervul ons 's morgens met Uw barmhartigheid; dan zullen wij juichen en ons verheugen. Geef dat wij ons mogen verheugen over al onze dagen; ook over de dagen dat Gij ons vernederd hebt, over de jaren waarin wij rampen zagen. Zie toch neer op Uw dienaren en op Uw werken, en leid hun kinderen.

en we herhalen: Het kindschap ...

Moge de luister van de Heer onze God over ons stralen. Maak voor ons recht het werk van onze handen; ja, maak recht het werk van onze handen.

martyrikon:

t.6 – Onze God heeft Zijn Uitverkorenen en Hei-li-gen * d^oor wonderen ver-he-ven: * j^u-belt en verblijdt u, al Zijn di^e-n^a-r^en, * w^ant Hij heeft voor u de overwinningskrans en Zijn Rⁱjk b^e-r^eid, * en wij smeken u ook ons ni^et te ver-g^e-ten. –

Eer ... Nu en ... *theotokion:*

t.6 – Moeder Gods, gij zijt de ware wⁱjn-st^ok, * di^e de Vrucht des Levens hebt v^oort-g^e-br^acht: * wij smeken tot u, V^or-stⁱn: * bi^d met de Apostelen en alle Hei-li-gen * dat onze zielen b^arm-h^ar-tⁱg-heid ver-w^er-ven. –

IN HET ZESDE UUR

TROPAAR VAN DE PROFETIE

t.7 – Zo Gij op onze ongerechtigheden zoudt acht-sla^an, M^en-s-li^e-ven-d^e, * hoe kunnen wij dan nog op redding h^o-p^en? * Maar zend uit den hoge Uw h^ulp tot Uw v^olk, * als de m^e-d^e-lij⁻dende He^er. –

Eer ... Nu en ... *herhalen*

PROKIMEN

TOON 4

PS 53

God, * in Uw Naam, ver-los mij.

God, verhoor mijn gebed, luister naar de woorden van mijn mond; want vreemden staan tegen mij op en sterken belagen mijn ziel.

LEZING UIT DE PROFETIE VAN JESAJA

11,10-12,2

Zo spreekt de Heer: Op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal opstaan om te heersen over de volken. Op Hém zullen de volken hun hoop stellen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn. En het zal op die dag gebeuren dat de Heer opnieuw Zijn hand zal tonen, om te ijveren voor de rest van het volk, voor hen die zijn overgelaten door de Assyriërs, door Egypte, Babylon, Ethiopië, en door de Elamieten en uit de streken in het oosten, en uit Arabië. Hij zal een teken oprichten voor de heidenen; en Hij zal de verlorenen van Israël en de verstrooiden uit Juda verzamelen van de vier einden der aarde. Dan zal de afgunst van Efraïm weggenomen worden, en de vijanden van Juda zullen vernietigd worden. Efraïm zal niet langer jaloers zijn op Juda, en Juda zal Efraïm niet meer in het nauw drijven. Maar zij zullen op zee uitrukken, met schepen van vreemden, en zij zullen tegelijk plunderen de mensen van het oosten en Edom, en zij zullen hun hand eerst op Moab leggen, maar de zonen van Ammon zullen hun het eerst gehoorzaam zijn. Dan zal de HEER de zee van Egypte slaan, en Hij zal Zijn hand op de rivier leggen met een sterke wind, zodat er zeven geulen zijn, zodat men daar met sandalen doorheen kan trekken. En er zal een doorgang zijn voor het overblijfsel van Mijn volk in Egypte, en het zal zijn voor Israël zoals op de dag dat het uittrok uit het land Egypte. Op die dag zult gij zeggen: U wil ik zegenen, HEER, want Gij zij toornig op mij geweest, maar Gij hebt Uw toorn afgewend en Gij hebt U over mij ontfermd. Zie, God is mijn Heer en Redder, op Hem zal ik vertrouwen en ik zal geen angst hebben, want de HEER is mijn glorie en mijn lofzang, en Hij is mij tot heil geworden.

TWEDE PROKIMEN TOON 4

PS 54

God, luister naar mijn gebed * en veracht mijn smeking niet.

Sla acht op mij en verhoor mij.

VESPERS VAN DONDERDAGAVOND

HEER IK ROEP ... *we zingen 6 stichieren; de 3 prosomia:*

t.5 ⚡ Verlosser, Gij zijt de ware zōet - hēid, * Diē eens de bittere wateren van Mara hebt zoet ge-maakt, * want dat hout was een voorafbeelding van het god-de-lijk Kruis; * toen Gij daarop uit vrije wil waart uit-gē-strekt, * hebt Gij de bittere gal ge-proefd, * en Uw zijde laten door-bō- rēn * waar-uit voor de wereld het lieflijk water der ver-gif-fe-nis vloeit, * tōt vernieuwing van het leem der sterf-lij-kēn. * Daarom verheerlijken wij Uw òn-zēg-ba-rē kracht, * én wij smē-kēn Ū: * schēnk ons, Heer, in deze vastentijd Uw vre-zē, * en de vergeving van onze o-ver-trē-din-gēn * én de grō-tē barm-har-tig-hēid. ⚡

t.5 ⚡ Toen Gij, Woord, waart uitgespannen aan het Kruis hōut, * hebt Gij bijeengebracht wat ver van elkander ge-schei-dēn wās; * verhef mijn denken uit het vuil der harts-tōch-tēn, * maak mij rijk aan allerlei dēug-dēn, * geef aan mijn hart de reine vre-ze voor Ū, * en aan mijn ziel de volko-mēn liēf-dē * diē mij de liefde tot het lichaam over-wīn-nēn doet, * óp-dat ik in deze dagen U welge-vāl-lig mag zījn * door onthouding, gebed én smē-kīn-gēn, * óp-dat ik vol vreugde de dag van Uw Opstanding mag aan-schōu-wēn * én Uw grote barmhartigheid mag ònt-vān-gēn. ⚡

t.1 = Nu wij de derde week van de eerbiedwaardige Vasten
 vòl-brèn-gèn, * acht ons waardig, Chris-tús, het Woòrd, * òm het
 levenschenkend Kruishout te aan-schoù-wèn * én vol eèr-bied
 te ver-é-`rèn * én met passende zangen Uw kracht tè prij-zèn, *
 Uw Lijden te be-zin-gèn, * én gereinigd te komen tot Uw roem-
 rijke, heilige Op-stan-ding, * hét mystiè-ké Pás-chà, * waar-
 door Adam mocht terugkeren in het Pa-rà-dijs. =

en 3 uit het Mineon van de heilige van de dag, met het kruistheotokion.

Na het Vreugdevol Licht ..

PROKIMEN TOON 8

PS. 55

God, ont- ferm U o- ver mij, * want men-
 sen ver- trap- pen mij.

Mijn vijanden vertrappen mij de gehele dag, want met velen strijden zij tegen mij, vanaf de hoogte.

LEZING UIT GENESIS 7,11-8,3

In het zeshonderdste levensjaar van Noach, in de tweede maand, op de zeventiende dag van de maand, op die dag zijn alle bronnen van de grote watervloed opengebarsten en de sluizen van de hemel opengezet. En er was regen op de aarde, veertig dagen en veertig nachten. Op diezelfde dag gingen Noach en Sem, Cham en Jafeth, de zonen van Noach, en ook Noachs vrouw en de drie vrouwen van zijn zonen met hen in de ark, zij, en al de wilde dieren naar hun soort, al het vee naar zijn soort, alle kruipende dieren, die over de aarde kruipen, naar hun soort, en

alle vogels naar hun soort, al wat gevleugeld is. En van alle vlees waar een levensgeest in was, kwamen ze naar Noach in de ark, twee aan twee, mannetje en vrouwtje, van alle vlees, en zij gingen naar binnen zoals God aan Noach geboden had. En de HEER sloot de deur achter hem toe. En de vloed was veertig dagen op de aarde, en het water nam toe en hief de ark omhoog, zodat hij van de aarde oprees. En het water steeg en nam sterk toe op de aarde; en de ark dreef op het water. Het water steeg meer en meer op de aarde, zodat alle hoge bergen die onder heel de hemel zijn, bedekt werden. Nog vijftien el daarboven steeg het water, en de bergen werden bedekt. En alle vlees dat zich op de aarde bewoog, stierf: de vogels, het vee, de wilde dieren en alle kruipende dieren, die over de aarde kropen, en alle mensen. Alles met levensadem in zijn neusgaten van alles wat op het droge leefde, stierf. Zo verdelgde Hij alles wat bestond, wat op de aardbodem was, van mens tot dier, tot kruipende dieren en vogels in de lucht; verdelgd werden zij van de aarde. Alleen Noach bleef over, en wat met hem in de ark was. En het water had honderdvijftig dagen lang de overhand op de aarde. En God dacht aan Noach en aan al de wilde dieren en al het vee dat bij hem in de ark was; en God liet wind over de aarde gaan, zodat het water bedaarde. Ook werden de bronnen van de watervloed en de sluizen van de hemel gesloten, en de regen uit de hemel werd gestopt. Vervolgens vloeide het water van boven de aarde terug, gaandeweg vloeide het terug. Na verloop van honderdvijftig dagen werd het water minder.

PROKIMEN

TOON 7

PS. 56

Ontferm U o- ver mij, o God, * want op U ver-

trouwt mijn ziel.

Onder de schaduw van Uw vleugelen
vertrouw ik totdat de ongerechtigheid
voorbij is.

LEZING UIT DE SPREUKEN 10,1-22

Een wijze zoon verblijdt zijn vader,
maar een onverstandige zoon betekent verdriet voor zijn moeder.

Schatten baten niet aan goddelozen,
maar gerechtigheid redt van de dood.

De HEER laat een rechtvaardige ziel niet van honger omkomen,
maar het leven van de goddelozen stoot Hij omver.

Armoede vernedert een man,
maar de hand van de dapperen maakt rijk.

Een verstandige zoon is beschermd tegen de hitte,
maar een wetteloze zoon verwelkt door de wind in de oogsttijd.

De zegen des Heren rust op het hoofd van de rechtvaardige,
maar ontijdig verdriet bedekt de mond van de goddelozen.

De gedachtenis aan de rechtvaardige wordt gevierd met hymnen,
maar de naam van goddelozen zal wegteren.

Wie wijs is van hart, neemt de geboden aan,
maar wie dwaas is van lippen, komt struikelend ten val.

Wie zijn weg gaat in oprechtheid, gaat met vertrouwen,
maar wie kromme wegen gaat, zal opgemerkt worden.

Wie bedriegelijk knipoogt, richt leed aan bij mensen,
maar wie vrijmoedig vermaant is een vreedestichter.

In de hand van de rechtvaardige is een bron van leven,
maar de mond van de goddelozen verbergt verderf.

Haat wekt ruzies op,
maar liefde bedekt allen die niet twisten.

Wie wijsheid brengt met zijn lippen,
slaat de harteloze man met een stok.

Wijzen verbergen hun waarnemingen,
maar de mond van een vrijpostige is de ondergang nabij.

Het bezit van rijken is als een versterkte stad,
maar de armoede van de goddelozen is hun ondergang.

Het werk van de rechtvaardige brengt leven,
maar de vruchten van de goddelozen zijn zonden.

Vermaningen behoeden de wegen van een rechtvaardig leven,
maar ongefundeerde vermaning doet dwalen.

Rechtvaardige lippen bedekken vijandschap,
maar wie een kwaad gerucht verspreidt, is zeer onverstandig.

Bij een veelheid van woorden ontloop je de zonde niet,
maar wie zijn lippen inhoudt, is verstandig.

De tong van de rechtvaardige is gelouterd zilver,
maar het hart van de goddelozen zal het begeven.

De lippen van de rechtvaardige begrijpen verheven zaken,
maar de onverstandigen sterven door gebrek.

De zegen des HEREN rust op het hoofd van de rechtvaardige,
deze verrijkt hem, en geen verdriet zal toegevoegd worden in zijn hart.

APOSTICHEN *het idiomelon:*

t.6 – Gij, Lè-ven van het heel-al, * Dié aan het Kruis genageld
zijt, Chrīś-tūs, Gód, * maák mijn ziel weer lè-`vènd, * dié gedood
is door mijn over-trè-dīn-gén. * Lát Uw schaap toch niet ver-
lō-rèn gāan, * ó Goede Hèr-`dèr; * wānt ik ben afgeweken
van Uw ge-bò-dén, * én de rijkdom der zondeloosheid die Gij
mij ge-schōn-kèn hād, * heb ik verkwist door mijn zondelievende
ge-zìnd-hèid. * Ík ben verdorven en weerzinwekkend door mijn
zedeloze dā-dén, * mār hernieuw mij en breng mij tot ìn-`keèr,
* Gij Die al-leén rījk aàn barm-hàr-tig-heid zīj. –

Ik hef mijn ogen tot U, Die in de hemel woont. Zie, zoals de ogen van dienaars, op de
handen van hun meesters, zoals de ogen van dienaressen op de handen van hun mees-
teres, zo zien onze ogen naar de Heer onze God, totdat Hij zich over ons ontfermt.

en we herhalen het idiomelon: Gij leven van het heelaal ...

Ontferm U over ons, o Heer, ontferm U over ons: wij zijn overladen met verachting, onze ziel is er geheel en al van vervuld. Wij zijn de hoon der rijkaards, de verachting der hoogmoedigen.

en het volgende martyrikon:

t.6 – Uw M^àrte-la-ren, He^ér, * héb-ben U niet ver-l^{oo}-ch^énd, * z^íj zijn niet afgeweken van Uw ge-b^ò-d^èn: ✠ óm-wille van hun gebeden, ónt-f^érm ù ò-v^èr óns. –

Eer ... Nu en ... *kruistheotokion:*

t.6 – Toen zij die U gebaard had U, Christus, ge-kr^ui-sⁱgd z^ág, * riép zij w^è-n^ènd úit: * w^élk een onbegrijpelijk mysterie moet ik aan-sch^òu-wen, mⁱjn Zo^òn: * hóe sterft Gij, in het vlees gehangen a^àn h^èt H^óut, ✠ Die d^é l^é-v^èn-sch^èn-k^èr z^íjt. –